

PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁCE
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA
SPOLOČNE BEZ HRANÍC

TENTO MIKROPROJEKT JE SPOLUFINANCOVANÝ EURÓPSKOU ÚNIOU, Z PROSTRIEDKOV FONDU MIKROPROJEKTOV
SPRAVOVANÉHO TRENČIANSKYM SAMOSPRÁVNÝM KRAJOM
NÁZOV MIKROPROJEKTU: VZDELÁVANIE BEZ HRANÍC

Slovenčina na Morave alebo Čo je to krhla?

4:30. Budík na mobile sa rozkričal po izbe. Pomlčím o mojich ranných vražedných myšlienkach, aby som nevzbudil pohoršenie. Cieľ dňa bol však jasný – Gymnázium Valašské Klobouky.

Už len pol hodina nemotornej chôdze po decembrovom zasneženom chodníku a sedím s kolegom Ivanom v prekúrenom vlaku. Neustále padajúce viečka nostalgicky spomínajú na teplú perinu a sladké prevaľovanie sa.

7:10. Sme v Kloboukoch. Stanica pochopiteľne kilometre od mesta, aby “pristávajúce“ vlaky nerušili spiacich Moravákov.

7:35. Stojíme pred školou. Budova krásna, fasáda vynovená, architektúra niečo z konca 19. storočia. Pôsobí dôstojne, zaujímavo. Takto nejako si predstavujem gymnázium.

Prvé dojmy po prekročení prahu školy - zvedavé tváre, príjemní ľudia, mäťový čaj v zborovni. Skvelá predvianočná atmosféra v zatiaľ neznámom prostredí.

Prvá hodina jazyka slovenského na českom gymnáziu - a téma je zrazu preč. Študenti začínajú spontánne reagovať. Priznávam, očakával som nejaké problémy so slovenčinou, avšak opak bol pravdou. Po zistení, že na Morave “chytajú“ všetky slovenské televízne stanice, bolo všetko jasné. Vďaka televízii je ich kontakt so slovenčinou viac ako intenzívny. Nehovoriac už o poznámkach typu – „já mám z Broumova do dubnickýho Tesca tak patnáct minut, tož když to ovšem vytáhnú tak na 120“ – alebo- „krhla??hmmm J ...moje bába je od Trenčína, takže jde o konev!“.

Nezostalo však len pri “povídání si ve slovenčině“. “Medzinárodné“ zblíženie sa realizovalo aj formou prekladu z českého jazyka do slovenského a naopak. Je možné, že Jožo Urban či Jaro Seifert by sa v hrobe obracali, keby videli tie skomoleniny, ale pevne verím, že by nám to výnimočne odpustili. Veď, páni, dobrý úmysel bol predsa prítomný!

V nižších triedach sa hralo “slovenské“ divadlo, čím sa len opäť potvrdilo, že hovorená slovenčina je prijateľnejšia než tá písaná.

Čo dodať. Možno len otázka pre mňa: Mala vôbec slovenčina na českom gymnáziu zmysel? Odpoveď je jasná. Mala!

Človek si uvedomí, že často sú to len predsudky, čo nám bránia lepšie si rozumieť. Slovenčina s češtinou majú k sebe tak blízko ako málokteré iné slovanské jazyky. Nás je približne 5 miliónov, susedov asi dvakrát viac. Ignorovanie jednej či druhej kultúry je vždy obrovským ochudobnením pre daný národ.

Skvelá skúsenosť. Opäť o niečo “širšie“ zmýšľajúci, obohatený, a hlavne zbavený predsudkov, či skôr neopodstatných obáv z neporozumenia. Možno len jedinú negatívum: Prečo tak krátko?! A som rád, že táto otázka nahlas odznela práve zo študentských lavíc.

Maroš Justus

Vyučovanie slovenského jazyka v Čechách sa uskutočnilo v rámci Operačného programu cezhraničnej spolupráce SR – ČR 2007 – 2013 a schváleného projektu Gymnázia Púchov s názvom „Vzdelávanie bez hraníc“. Projekt sa realizuje v školskom roku 2010/2011.

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVANÝ EURÓPSKOU ÚNIOU,
Z PROSTRIEDKOV FONDU MIKROPROJEKTOV SPRAVOVANÉHO
TRENČIANSKYM SAMOSPRÁVNÝM KRAJOM

